

هزارم است آن بادال بنقطه زالف کشیده لیل را گویند که بر پی عند لب خوانند **هزارم** است آن بخلاف الف بعد
ازدال بنقطه یعنی هزار داستان است که لیل باشد **هزارم** است آن برای بنقطه و غای نقطه داروشین قرشت بروزن
هزار داستان یعنی هزار افشان است و آن گاهی باشد که مبهوه آن مانند خوشه انکور است و در باغان بکار بندند **هزارم** است آن
بروزن چهار پنج خرقه و رویشان باشد که چینه بسیار بر آن زده باشند و آن را **هزارم** می گویند و گنای آن است که اگر کسی
هزارم است آن ثانی و ثانی بالف کشیده و بکاف زده یعنی رشت و بون باشد و ابله نادان را نیز گویند و شخصی را هم می گویند که
زود فریبند شود و بازی خورد و بفتح اول هم آمده است **هزارم** است آن بکسر هاء در باب و سکون زای نقطه دارد و در آخر در مؤبد الفاضلا
در جنب لغات فارسی نوشته شده جنبش و حرکتی را گویند که از ترس خصم در میان لشکر هم رسد و در کثر اللغه یعنی فتنها باشد که
جمع فتنه است **هزارم** است آن بفتح اول و ثانی و سکون دال ایجد حیوانیست آبی و آن در خشکی نیز می باشد و خصی و او را آتش می گویند و چند سینه
می گویند و بزرگی تند ز می خوانند **هزارم** است آن بضم کاف فارسی و سکون نون و دال ایجد چند پیداست و گویند که آتش می باشد
و بزرگی تند ز قوری خوانند **هزارم** است آن بفتح اول و سکون ثانی و میم بالف کشیده و بنون زده مخفف هر زمان باشد که انا ده
مردم و هر ساعت می کند **هزارم** است آن بفتح اول و بزوزن و ضومردم دلبر و شجاع را گویند **هزارم** است آن بفتح اول و بزوزن مرجا یعنی زبان
که بر آن لسان گویند **هزارم** است آن بفتح اول و بزوزن و معنی خزینه باشد و بمعنی خرج هم هست که تقیض دخل باشد و بمعنی تقصد عیال یعنی
روزمره که میهندن و فرزندان مقرر کنند هم گفته اند و بمعنی هر روزه و پیوسته هم آمده است **بیان هشتمی در هائی هوز**
بازی فارسی شامل بری لغت **هزارم** است آن باهای هوز بروزن افشار نوعی از حله های اسپانست و آن دندان
زیادتی باشد و اسب را که آنرا نشکند یا نکند اسب علف بفرغت نتواند خورد و قریب میشود **هزارم** است آن بفتح اول و بزوزن
فقیر یعنی ستوده و پسندیده و خوب و نیک و خاصکی باشد و بمعنی جلدی و چابکی و هوشیاری هم آمده است و بضم اول نیز آمده است
بیان نهمی در هائی هوز با سپن بنقطه شامل بر هشت لغت **هزارم** است آن بفتح اول و ثانی
بروزن سخره جوال مانند ای را گویند که از خوب و نیک باشد باشند و بر پشت الاغ گذارند و بدان خشت و آجر و خاک و امثال
آن کنند **هزارم** است آن بفتح اول و بزوزن بد خود اند و استخوان مبهوه را را گویند مانند دانه زرد آلو و شفا لوی و غیره
و بمعنی حق و راستی و درستی و حقا بوقاشام بنظر آمده است و شخصی را نیز گویند که اقرار و اعتراف می چیزی کند
هزارم است آن بفتح اول و دال بالف کشیده بروزن محبوبان نام پادشاهی بوده در آذربایجان پسر امیره ملان که او پادشاه
اول ملک آذربایجان است و حکیم قطران از مداحان او بوده **هزارم** است آن بفتح اول و بزوزن و معنی خندانست که استخوان و دانه
سبوه ها باشد و بمعنی موجود هم بنظر آمده است که تقیض معدوم باشد **هزارم** است آن بروزن مستی خود بینی و خود پسندی و
انانیت را گویند و نزد محققان اشاره بذات مجناس است که وجود مطلق عبارت از اوست و آن وجود است عین وجود است
که بی وجود او هیچ فده را وجودی نیست و بوجود او موجود است لا غیر تعالی خانه **هزارم** است آن بفتح اول و ثانی و سکون راء
قرشت میخ را گویند و آن آبی است که در زمستان مانند شیشه بندد **هزارم** است آن بفتح اول و ثانی و سکون کاف غله بر افشان
را گویند و آن آبی باشد که آن غله را بیاد دهند تا از گاه جدا شود و نیز طبعی باشد بهمن که از نیک بافتند و بدان غله را پاک
کنند و بسکون ثانی هم بنظر آمده است **هزارم** است آن بفتح اول و ثانی بختانی کشیده و برای قرشت زده بمعنی مسراست که بیخ باشد
بیان دهمی در هائی هوز با سپن بنقطه شامل بر هشت لغت و کتابت

هشتم بفتح اول و سکون ثانی یعنی رفتن باشد که تقبض آمدن است و بمعنی کل دلای هم آمده است و بضم اول مخفف هوش
باشد که زبرکی و ذهن و عقل و شعور و جان و روح باشد و فوت و موت را نیز گفته اند که در برابر جهات و زندگیا است اصل
هَشْمَلْک بضم اول و بای فارسی بروزن بلیبلک صدائیت که کبوتر بازان بوقت کبوتر پرانیدن باد و سرانگشت و سنازه ما
پروان کند هَشْت باغ کنایه از هشت بهشت است هَشْت کِسْتَان بمعنی هشت باغ است که کنایه از هشت
بهشت باشد هَشْتِ هَاتَن با و ال ایجد و ههای هوز بروزن سخت گمان نام گیاهی است و بعضی عود هندی را گویند
و بعضی دیگر کل خیری را که خبازی باشد نقرس را نافع است هَشْت کُج عبارت از کوز نمانید خسر و پرویز است که کج عروس
و کج باد آورد و دیب خسروی و کج از آسیا و کج سوخته و کج حضرا و کج شاه آورد و کج بار باشد و مرگ در جا خود آمده است
هَشْت مَأْوِی کنایه از هشت بهشت است هَشْت مَرْعِی بمعنی هشت ماوی بود که کنایه از هشت بهشت باشد
هَشْت مَنظَر بمعنی هشت مرعی باشد که هشت بهشت است و هَشْت فَلَک را نیز گویند که فَلَک البروج و فَلَک زحل و فَلَک
مشری و فَلَک مریخ و فَلَک آفتاب و فَلَک زهره و فَلَک عطارد و فَلَک قمر باشد هَشْت بکسر اول و سکون ثانی و فتح فوقانی
و نون ساکن بمعنی گذاشتن و فرو گذاشتن و رها کردن و آویختن هَشْت و هَشْت بضم اول و مهم این لغت از اتباع است
معنی جیک کردن باشت و لگد و سبلی و امثال آن باشد هَشْت و کُشْت و کُشْت بفتح اول و سکون ثانی و کسر فوقانی و واو جتانی
مجهول کشیده و نشین نقطه دار زده نام روز پنجم است از هجده ستره قدیم که روز آخر سال فارسیا باشد هَشْت بکسر
بروزن رشتند و فرو گذاشتند و رها کرده و آویخته باشد هَشْت هَبْکَلِ مَرَضَوَان کنایه از هشت بهشت است
هَشْتِ فِئَلْ بفتح اول و سکون ثانی و فای جتانی رسیده و نام دیگر مضموم و لام ساکن زرد که صحرائ را گویند که شغال
باشد قوت باه دهد و شپوزنان را زباده کند هَشْت بفتح اول و سکون ثانی و کسر فوقانی مردم پسر یا مغل را گویند هَشْت
بضم اول و ثانی و سکون و او بمعنی هوش و عقل و زبرکی باشد و قلعه و حصار را نیز گفته اند هَشْت بتر با و ا و بروزن و معنی
هشیا است که تقبض هوش باشد هَشْت مَنْد بضم اول و فتح مهم بروزن کلونید بمعنی هوشند است که خداوند عقل و هوش
و زبرکی باشد و بفتح اول هم گفته اند هَشْت مَن بکسر اول و فتح و ال بروزن نشین بمعنی گذاشتن و فرو گذاشتن و رها کردن
و آویختن باشد هَشْتِ مَر بفتح اول و واو بروزن خربار بمعنی خرمند و عاقل و مشیار باشد و بضم اول هم در سنت بیان
یا نری همی مرهای هوز با فاشتمل بر یکصد و شانزده لغت و کتابت هَف بفتح اول و سکون
ثانی کارگاه جولای را گویند و بعضی شانه جولای را گفته اند هَف بفتح اول و سکون ثانی و فوقانی عدد بیست معروف
و بضم اول مردی باشد از آب و شراب و شربت و روغ و امثال آن که فرو کنند و بترکی قرث گویند و بکسر اول اندک خشکی
را گویند که سبازتری بهم رسد هَف آبا کنایه از هفت آسمان است هَف آخِنَان بضم همزه کنایه از هفت کوب است
که زحل و مشتری و مریخ و آفتاب و زهره و عطارد و قمر باشد هَف نای کُشْت بضم کاف کنایه از هفتاد است که گویند امرای
که حیوانات را عارض میشود هَف نای و شایخ کنایه از هفتاد و دو و ترتیل قران و هَف نای
و دولت است هَف نای ها کنایه از هفت کوب است هَف نای کنایه از هفت فَلَک است که فَلَک زحل
و فَلَک مشری و فَلَک مریخ و فَلَک آفتاب و فَلَک زهره و فَلَک عطارد و فَلَک قمر باشد هَف نای اصل کنایه از هفتاد
زمین است و هَف نای را نیز هَف نای اصل میگویند هَف نای کنایه از هفتاد و دو و ترتیل قران و هَف نای اصل

نیز گویند که از آسمان میهنه عیسی نازل شد و آن نان و نمک و ماهی و سرکه و عسل و دوغن و زره بود که سیزی خوردن باشد هفت
 کند نام عبارت از سر و سیند و شکم و دودست و دو پای باشد و نام رگم هست که چون آزا بکشند از جمیع اندام خون کشیده شود
 و آن رگ را بگری نصرالبدن خوانند هفت اوگزات کتابه از هفت ستاره است که آزا بگری بنات النش خوانند و آن بیست
 خرم است و بگری رب میگویند و از جمله چهل و هشت صوبت نلت البروج باشد و رب اگر همانست و مبین هفت تخت هم
 چارونک تخت را گویند و کتابه از هفت آسمان هم هفت و مجدف هم آمده است که هفتونک باشد هفت آینه و هفت
 آینه کتابه از هفت کوب باشد که سبعة سیاره است هفت اوگزات کتابه از هفت آسمان است هفت بام بابای امید
 معنی هفت ابوانست که کتابه از هفت آسمان باشد هفت بانق بانون بواو کشیده معنی هفت آینه است که هفت کوب
 باشد هفت پدگر بکسرای فارسی معنی هفت بانواست که کتابه از سبعة سیاره باشد و هفت آسمان را نیز گفته اند چنانها
 را آبای علوی میخوانند هفت بری بران معنی اول هفت اوگزات است که هفت ستاره بنات النش باشد هفت بری بران
 کتابه از کوبت ترین ستاره است که در پرده ن باشد هفت بری بران اشاره به پرده هفتم است و کتابه از هفت آسمان هم هفت
 و هفت پرده ساز را نیز گویند هفت بری بران معنی آخر هفت پرده است که کتابه از هفت آسمان باشد هفت بری بران
 بفتح بای امید و سکون رای فرشت و کاف فارسی نام دارد و بیست که آزا ما از بیون میگویند رفع مرض استقامت کند هفت بری بران
 بفتح بای فارسی کتابه از هفت آسمانست هفت بنا بکسرای امید و نون بالف کشیده معنی هفت پرکار است که کتابه از هفت
 آسمان باشد هفت بنیان معنی هفت بنا است که کتابه از هفت آسمان باشد هفت پوسست بابای بواو کشیده معنی
 هفت بنیان است که کتابه از هفت آسمان باشد هفت پوسست بابای فارسی بختانی کشیده و برای فرشت زده اشاره به هفت استاد
 فرای فرانت که نافع مدنی و ابن کثیر یکی و ابو عمرو و بصری و ابن عامر شامی و ماحم کوفی و حمزه کوفی و کسائی کوفی باشد هفت پکی
 بفتح بای فارسی کتابه از هفت آسمان و هفت کوب سیاره باشد و نام کتابی هم هست مشهور هفت ستان بفتح نای فرشت کتابه
 از اصحاب کهف است و آن بملیخا و مکلیلینا و مشیلینا و مرنوش و و برنوش و شاذنوش و مرطونش که را می باشد و هفت اخبار را
 نیز گویند که عبارت از قطب و غوث و اخبار و اوتاد و ابدال و تقیاب و نجبا باشد گویند اینها سیصد و پنجاه و شش کسرا اند بر شش مرتبه
 از ایشان در یک مرتبه باشند و چهل در یک مرتبه و هفت در یک مرتبه و پنج در یک مرتبه و سه در یک مرتبه و یکی در مرتبه بالا تر از همه است و قطب
 همان است و توام عالم از برکت وجود ایشان است هفت چتر آبگون کتابه از سموات سبع باشد که هفت آسمانست هفت
 چشمی چرخ کتابه از هفت کوب است که سبعة سیاره باشد هفت چشمی خراس معنی هفت چشم چرخ است که سبعة سیاره
 باشد هفت جوش معنی جسد است که بام گذارند و چیزها سازند و آن آهن و جس که روح توتیا باشد و سرب و طلا و نقره
 و نقره است هفت حال معنی همیشه و دائم و علی الدوام و هم حال باشد هفت جمله قور کتابه از هفت پرده چشم است
 که آن صلب و شبکیه و عنکبوتیه و عنبیه و قرنیه و ملتحمه باشد هفت حرف آبی جیم و زای نقطه دار و کاف و سین نقطه
 و فای و نای مثلثه و طای نقطه دار باشد هفت حرف آتشی الف و مای هوز و طای حلی و هم و مای بعضی و شین و شین
 و زال نقطه دار هفت حرف استعلا فای نقطه دار و صاد نقطه دار و ضا نقطه دار و عین و طای نقطه دار و فای نقطه دار و طای نقطه دار
 دار هفت حرف خاکنی و ال نقطه و مای نقطه و لام و عین نقطه و رای نقطه و غای نقطه و و فین نقطه دار هفت
 حرف هو لقی بای امید و و او بای حلی و نون و صاد نقطه و نای فرشت و صاد نقطه دار هفت حکایت کتابه از خواص

هفت اندام است یعنی مریک را چنان خاصیت است و بجز کاری آید و هفت حکایتی که دختران بیعت بهرام کور میکنند و آن حکایتها را شیخ نظامی علیه الرحمه در غنچه بنظم آورده است **هفت خاتون** کتاب از هفت کوکب است که سبعة سیاره باشد **هفت خراس** کتاب از هفت آسمانست که سواست سبع باشد **هفت خروار** یکی است معنی هفت خراس است که کتاب از هفت آسمان است **هفت خریطه** کتاب از هفت عضویا طن آورده است که آن معده و جگر و شش و دل و زهره و سپرز و کره باشد و کتاب از هفت آسمان هم است **هفت خضل** معنی دویم هفت خرنیلاست که هفت آسمان باشد **هفت خط** معنی خطوط جامجم است که آن خط جوهر و خط بنجار و خط بصره و خط ازرق و خط اشک و خط کاسه که خط فرود پند باشد و کتاب از هفت اقلیم است **هفت خلیفه** کتاب از خلقا روح است که هفت عضویا طنی باشد و آن معده و جگر و شش و دل و زهره و سپرز و کره است و کتاب از روح حیوانی و عقل و باصره و سامعه و ذائقه و شامه هم است و کتاب از هفت اندام و هفت طور اندام و هفت طور دل باشد که اول آن صدر و دویم قلب و سیم شغاف و چهارم و پنجم حبه القلوب و ششم و هفتم مهبجة القلوب است و هفت عضو ظاهر را نیز گفته اند که سجده گاه اند یعنی در وقت سجود باید که بر زمین گذاشته شود و آن پیشانی و دو کف دست و زانو و هر دو سر انگشتان شست پا باشد و سبعة منخوسه را هم گفته اند که عطیط و عریم و سر موش و کلاب و ذوقا و لیجان و کبد باشد **هفت خوان** دو عقب بوده است یکی وقتی که کیکاوس در مازندران بید افتاده بود و درستم از برای خلاصی او بیرون راه چندی دیوان و جادوان کش و بهفت روز بمانند ران رفت کیکاوس را بجات داد و از هفت خوان بجم میگویند سبب آنکه از هر مترلی که میگذشت بشکرانند آن حیواناتی و مهمانی میکرد و دویم عقبه راه توتی دزد بود چون از جانب پادشاه توران زمین خواهران اسفندیار را در قلعه رویتد و ز در بند کشیده بود و اسفندیار در آن ایام در بند پند بود همین که بجات یافت از راه عقبه هفت خوان رفت بلاهانی که در راه پیش می آمد دفع آن کرده خود را بهر وسیله که بود بدرون قلعه انداخت و بخدمت و فریب ارجاسب را با جمعی از مردم او کش و خواهران خود را خلاص کرد و بعضی گویند این مرد و عقب یکی است و آن هفت منزل است میان ایران و توران و آن راه بغیرستم و اسفندیار کسی زفت است **هفت ی و برکت** معنی هفت برادران چه را پدید بلغت ما و راه النهر برادر او گویند و آن کتاب از نباتات النثر است که رب اکبر باشد **هفت ی آنرا** آش ماشور را گویند چه آنرا از کدم و تخم و باقلا و عدس و ماشال آن پزند **هفت ی ختری** خضل کتاب از سبعة سیاره است که هفت کوکب باشد **هفت ی مرغ** یعنی هفت دخت خراس که کتاب از هفت کوکب باشد و آنرا هفت دردم میگویند **هفت ی مرغ** معنی هفت و آرایش زنانست که حنا و سرمد و سرخی و سفیداب و زرد و غالب باشد در هفت جا که است و با چشم و ابرو و مو و جانب رو که بر لب خدین گویند و تمام رخسار که آنرا سفیداب مالمند هم زودک باشند و بدن است بکار برند و هفت خاصیت را نیز گویند در هفت عضو آدمی و کتاب از هفت ستاره هم است **هفت ناک** و هفت کوکب که مالمند در هفت اقلیم و هفت کشور را نیز گویند و هفت زمین و هفت شهر و هفت دریا و عدد چهل باشد چه هفت در هفت چهل و نه میشود **هفت یگان** کتاب از هفت کشور و هفت اقلیم باشد **هفت ی کرم** کتاب از هفت رود است که هر رودی مدت هزار سال است و تعلق یکی از سبعة سیاره دارد و چون هزار سال تمام شود در دریا و دیگر رود و از تهل گرفته بترتیب و مالا و دو تهر است و بعضی دیگر گویند هر رودی هفت هزار سال است که مجموع نه هزار سال با و چون این ادوار تمام شود قیامت قائم گردد **هفت ی کرم** یعنی روال ایجاد سکون های موز یعنی آراسته و پراستند و زینت کرده

وزید پوشیده و مزین باشد و بکسر ال ایجد کنایه از هفت آسمان و هفت آسمان و هفت اقلیم هم هست **هفت مرآت** برای
 فرش برون تختگاه کنایه از هفت پرده چشم است که صلب و شیب و شبکیه و عنکبوتیه و عنبیه و قرینیه و ملتحمه باشد
هفت رخشان کنایه از هفت کوکب است که سبب سیاره باشد **هفت مرصد** بفتح را و صاد و سکون و ال آخر
 بنقطه کنایه از هفت اقلیم است **هفت مرقع** ای کن کنایه از هفت طبقه زمین است **هفت مرتک** اول
 آن سیاه است و بزل نعلق دارد و غیر این که رنگ خاک است بمشتری و سرخ بمریخ و زرد بافتاب و سفید بزمهره و کبود بساتر
 و زنگاری بقر و نام کلی است در هندوستان و آن هفت رنگ دارد و هر چیز منقش را نیز گویند و هر هفت آرايش زنان را هم
 گفتند **هفت مریخ** بفتح زای نقطه دارد بر وزن سبز چیده زکس مدبر که را گویند و بر بی جبهه مضاعف زمین **هفت**
مریتن کنایه از هفت کشور و هفت اقلیم باشد **هفت سق** کنایه از هفت آسمان است **هفت سلام سلام**
 قولامین رب رحیم و سلام علی ابرهیم و سلام علی نوح فی العالمین و سلام علی موسی و هرون و سلام علی الیاسین و سلام
 طیم فادخلوها خالدين و سلام علی محمد و سلمه **هفت سلطان** کنایه از هفت کوکب است که سبب سیاره باشد و سلطان
 خراسان و سلطان ابرهیم او هم و سلطان بازید بطامی و سلطان ابوسعید ابوالخیر و سلطان محمود غازی و سلطان خیر
 ماضی و سلطان اسمعیل سامانی را هم گفتند **هفت شای روان** ای کن کنایه از هفت رقصه است که کنایه از
 طبقه زمین باشد **هفت شمع** بفتح شین نقطه دارد یعنی هفت سلطان است که کنایه از هفت کوکب باشد **هفت شهر**
طلسم بفتح طلمس آب طلسم موضعی است که بر روی آب بر ناره بر روی آب رفتن درخت سایه کثر **هفت طلمس**
 کنایه از هفت آسمان است **هفت طبق** کنایه از طبقات آسمان و هفت طبقه زمین باشد **هفت طفل جان شکر**
 یعنی هفت شمع است که کنایه از سبب سیاره باشد **هفت علفان** کنایه از هفت اقلیم و هفت کشور باشد **هفت فرش**
 یعنی هفت طبقه زمین باشد و کنایه از هفت اقلیم هم هست **هفت فرشته** ایام **هفت** اوربا نیل جسد یا نیل شمایل
 رفایل عناییل جیرائیل عزرائیل **هفت فعل قلوب** حبث نلت نلت نلت علت رأیت و عدت زعت **هفت قلعه**
 خبیر کتبیا عم شق قوس نطاة و طبع سلام **هفت قلعه** مینا کنایه از هفت آسمان است **هفت قلعه**
 نلت است و محقق است و توفیق و بجان و رفاع و نفع و تعلق **هفتک** بفتح اول و ثالث برون چشمک فارسیایک ربع
 کلام اهد را خوانند **هفت کامر** برون بختیار چیزی را گویند که در آن هفت رنگ باشد شده **هفت کلاه** برون
 تختگاه کنایه از هفت فلک و هفت کشور باشد **هفت کحلی** بضم کاف و سکون های بنقطه یعنی اول هفتگاه است که
 هفت آسمان باشد **هفت کوه** بضم کاف و فتح رای بنقطه هفت آسمان را گویند و بکسر کاف فارسی و دای فرش هم هفت آسمان
 و هم هفت کوکب و هم هفت کشور را گفتند **هفت کبند** یعنی اول هفت که است که هفت آسمان باشد و هفت کبند هم که
 هم میگویند و هفت منظر شهرت دارد **هفت کجینه** از طلا و نقره و قلعی و سرب و آهن و مس و برنج باشد **هفت**
کبشوق ای کنایه از هفت بنده است و هفت ستاره را نیز گویند که سبب سیاره باشد و هفت آسمان را هم گفتند **هفت**
مجرم کنایه از هفت آسمان باشد **هفت محراب فلک** کنایه از سبب سیاره است که هفت کوکب باشد **هفت مجرب**
 کنایه از هفت فلک است و هفت دریا را نیز گویند که دریای چین و دریای مغرب و دریای روم و بحریندلس و بحر طبری و بحر جرجان
 و بحر خوانند باشد **هفت مریخ** بفتح هم و سکون را و ال هر دو بنقطه کنایه از اصحاب کهف است و آن یلیان و مکشلیان و

معنی درین

و مثل بنیاد و مرنوش و برونش و شاد و نوش و مرطوبش باشد که شبان است و اخبار را نیز گویند که قطب و غوث و اخبار و ابدال و
انار و تقبا و نجبا باشد هفت مر آن بمعنی هفت مرد است که کتایه از اصحاب کعبه و اخبار باشند و گویند اخبار سعید و
پناه و شاند در شش مرتبه سیصد از ایشان در یک مرتبه میباشند و چهل در یک مرتبه و پنج کس در یک مرتبه و یک در یک مرتبه
بالا تر از اینها قطب است و توأم عالم بوجود اینها است هفت مشعل که کتایه از سبعة سیاره است که هفت کوکب باشد
هفت کیشور که کتایه از هندوستان است هفت مندل که ابدال امجد بر وزن هفت منظر کتایه از هفت آسمان است
هفت متر که بفتح هم و کسری ای نقطه دار کتایه از سموات سبع است که هفت آسمان باشد هفت مهر که مترین معنی
هفت مشعل باشد که کتایه از هفت کوکب است هفت میوع عبارت از گش طابقی و انجیر خشک و قهوی خشک و شفا
خشک و خرمای خشک و آلبومار باشد هفت نر که فلك بمعنی هفت مشعل باشد که کتایه از سبعة سیاره است معنی
هفت کوکب هفت قطع بفتح نون و سکون طای مطی و معنی بنقطه کتایه از هفت طبقه زمین و هفت انلیم باشد هفت
نقطه بضم نون و سکون تاف و فتح طای مطی کتایه از هفت کوکب است که سبعة سیاره باشد و زبور و آرایش را نیز گفته اند هفت
نوی بی جریح بمعنی اول هفت نقطه است که کتایه از سبعة سیاره باشد هفت نیم خایه کتایه از هفت آسمان است
هفت ول لای خضر بمعنی هفت نیم خایه است که کتایه از هفت آسمان باشد هفت و ای بار اوبالف کشیده و ابدال
زده علم شخصی بوده که هفت لیر داشته چو داد بمعنی لیر هم است هفت و جوع صرف صحیح است مثال است و معنی
لفیف و ناص و هموز و اجوف هفتو نرک بمعنی هفت اورنگ است بمعنی هفت تحت و هفت ستاره را نیز گویند که
بهر بی بنات الفش خوانند و آن صورت دب اکبر است از جمله چهل و هفت صورت فلکی هفت و شش کتایه از هفت
کوکب باشد که قراس و عطارد و زهره و شمس و مریخ و مشتری و زحل و از شش جهت که تحت و فوق و بین و بسیار و پس و پیش است
هفت و نر بمعنی هفت باشد که عنا و سمد و سرخی و سفیداب و زرک و فالیه و سرمد باشد و ندر زینت که سر آویزه و گوشواره
و سلسله و حلقه و پنجه و کلونید و یاز و بند و دست برنجین و انگشتر و خنک است هفت و هشت بفتح هاء و سکون شین و تالی
قرش کتایه از گفتار خصوصت آمیز و وحشت انگیز باشد و آواز و نوایه و سک را نیز گویند هفت هیکل کتایه از هفت آسمان
و هفت زمین باشد و ستونیدها و یاز و بندها را نیز گویند هفتوش بفتح اول و در بر وزن مهوش نوعی از طعام و خوردنی باشد
و آن چنان است که برنج نم کرده را میکوبند و بر پارچه می بندند و در ظرفی که تن آن سوراخ داشته باشد می آویزند و سر آن ظرف را محکم
میلند و بر بالای دیگی که آب داشته باشد میگذرانند و ما صله ظرف و دیگ را محکم میسازند و آتش در زیر دیگ روشن می کنند
تا آن برنج کوفته در بخار آب پخته شود هفت مرقم بفتح اول و ثانی و رای قرش و ما بمعنی مر هفت باشد و بمعنی زیب و زینت هم
آمده است هفت بفتح اول و هاء و سکون و ما بر وزن عصف صدا و آواز سک را گویند بیازی و از در هر
درهای هفت با کاف مثل بر هفت لغت هکچر بضم اول بر وزن بچه جتن کلور را گویند و بر بی
نواق خوانند هکچی بضم اول بر وزن مفری و پیر را گویند و آن زراعتی است که آب باران حاصل میشود هکک بضم
بضم اول بر وزن تغت بمعنی هکچه است که جستن کلور باشد و بر بی نواق خوانند و بکسر اول هم بمعنی نواق و هم چیزی را گویند
مانند کپاره هکک بضم اول و فتح ثانی و سکون لام سهاروغ را گویند و آن رستنی باشد که از جاهای نمناک و زیر درختها آب و شتر
رسر کرده مانند آن روید گویند هر که آزاد در محل جنایت و ناپاکی خورد نسل وی منقطع گردد یعنی او با فرزندان نشود و از ابروی بنات از عد
خوانند

بکسر ای ایجد هگویی بفتح اول و سکون ثانی و واد بختانی کشیده سرکشند و حیران و پریشان باشد و بفتح اول و ضم ثانی شرک
انگوری را گویند و معنی زرد هم آمده است هگگ بضم اول و فتح ثانی مشدد و معنی هکک است که بستن کلو و فواق بوده باشد
هگگت بضم هر دو ها و سکون هر دو کاف صدای گریه را گویند که در کلو افتد بیان چیزهای همی و همی هوی
بالام مثل برسی وی و لغت و کنایت هگ بضم اول و سکون ثانی معنی آغوش و بغل باشد و بکسر اول
امر بر گذاشتن است یعنی بگذار و فروگذار و هبل و هبل را نیز گویند که بگری فاقه خوانند هلا بفتح اول و ثانی بالف کشیده
معنی ندا باشد از برای آگاهانیدن و تنبیه کردن و در طعن زدن مکرر کنند هلا شکم بفتح اول و شین نقطه دار بر وزن و مدام
هر چیز زبون و زشت و بد را گویند هلال معنی بکسر اول کتابه از ابروی محبوب و معشوق باشد هلال منظران
کتابه از خوش صورتان و صاحب حسنان باشد هلالوش بفتح اول بر وزن قبا پوش معنی شور و غوغا و تشنه و آشوب باشد
هلاهل بفتح اول و کسر هر دو زدن محامل زهر را گویند که هیچ تریاق علاج آن نتواند کردن و در ساعت بکشد هلا هلا باها و
و لام بر وزن طبا طبا معنی سهل و آسان باشد هلتاک بفتح اول و ثانی فرشت بر وزن افلاک برف را گویند و آن چیزی باشد که در
زمستان مانند پنبه حلاجی کرده از آسمان بر زمین میبارد و این معنی میباید فواقی نون هم آمده است هلد بکسر اول و فتح ثانی و سکون
ایجد یعنی بگذار و فروگذار و هبلد هگلس بفتح اول و سکون ثانی و شین نقطه دار نام مرغی باشد در درختان هلقفا بفتح اول
و سکون ثانی و فای بختانی رسیده و فای دیگر بالف کشیده بابت سرانی نوعی از کاسنی باشد و از ابقار سی تلبخی گویند استقار
نازع است هلت بفتح اول بر وزن فلتک معنی هکک است که بستن کلو باشد و عربان فواق گویند و بکسر اول هم گفته اند و بضم اول هم
باشد که آتما باشد گفته تر از سالتد و از سر چوب منجوق آویزند و پراز سنک کرده میجانب خصم اندازند هلت بضم اول و ثانی و سکون لام
معنی حضرت است و آن روانی باشد همه جمیع درمها و لبین خون و آن مکی و هندی مردم میباشند بهترین آن مکی است و آنرا از عصاره
مغیلان سازند و نوعی هم هست شیرازی که آنرا از عصاره بکسلک انگور میسازند و شیر از آنرا هلال مشک خواتند و هندی را از عصاره
فیل و بعل می آورند و این معنی بالام آخر کاف هم بنظر آمده است هلموت بفتح اول و ثانی بر وزن الموت پنج نوعی از چغندر است
و آن را حلهوم میگویند بفتح ما بفتح هلتاک بفتح اول بر وزن غمناک معنی برناس است و آن چیزی باشد که در زمستان مانند پنبه
حلاجی کرده از آسمان فرو بریزد و بعضی ترغ را گفته اند بفتح ثانی فرشت که فراتر از باشد آمد هلد بفتح اول و ثانی و سکون ثانی
و دال بفتح اول و او کشیده و برای نقطه دار زده گیاهی است که آنرا در درواها بکار برند و برای بپختن در آخر هم بنظر آمده است که بر وزن منقو
باشد هلت بفتح اول و ثانی و ثالت و سکون نون و دال ایجد مردم بیکار و بیچاره را گویند هلق بضم اول و ثانی و سکون و او
نوعی از شفتالو باشد و آنرا شفتالوی آردی میگویند بفاپ آب و شیرین و پچرم میباشند در پهمانی را نیز گفته اند که طفلان از جانی
آویزند و بر آن نشسته در هوا آیند و روند هلق چین بضم اول و جیم فارسی مکسور بر وزن بلورین معنی آخر هلو است و آن در پهمانی
که در روزهای عید و جشن از جانی آویزند و زنان و کودکان بر آن نشسته در هوا آیند و روند هلو مزین بفتح اول و ثانی و سکون
و لوزنی نقطه دار بر او کشیده و بنون زده نقاشیها و اسلیمی خطایه های باشد که بر اطراف کتابخانه و غیره نقش کنند هلهال بفتح
اول و های موز بر وزن خلخال آرد نیز را گویند که پرویز است و بگری غزال خوانند هلهل بفتح اول و ثانی و کسر ها و سکون
لام مخفف هلاهل است و آن زهری باشد که هیچ تریاقی با او مقاربت نتواند کرد هلهلیون بایای حلی بر وزن حسرت کون
میوه ایست صحرانی که آنرا زهر میگویند و در خراسان علف شیران و بگری نفاع البری خوانند هلیانک بایای حلی بر وزن میوه

مع راست است همسایه مسیح کنایه از آفتاب عالین است چه در آنجا چهارم میباشد همسفران جاهل
 کنایه از نفس و قالب آدمی است که روح و جسد باشد همسنگت بفتح اول بروزن فرسنگت یعنی هم وزن و هم قدر و مقدار باشد
 همسیران بفتح اول و سکون ثانی و سین بنقطه بختانی رسیده و رای بنقطه بالف کشیده و برای نقطه وارزده بمعنی ترجمه
 باشد یعنی لغتی را از زبانی بزبان دیگر معنی نوشتند باشند همشکر توامان را گویند یعنی دو فرزند که از یک شکم برآمده باشند
 همعنان بکسر عین بنقطه بروزن همکنان بمعنی همراه و برابر و همسر باشد همقدم بفتح اول و قاف و دال امجد و سکون
 ثانی و مهم آخر بمعنی همراه و همسفر و هم طلب باشد همکات با کاف فارسی بروزن سرطمان بمعنی همه و مجموع باشد همکن بروزن
 لشکر جو لاهر و پاننده را گویند و ترجمه نسبت هم است همکنان بکسر کاف فارسی بروزن همعنان گروه و جماعت حاضر را گویند
 و بمعنی همکاران و همبسا و هم چشمان و همکاران و همه و مجموع هم بنظر آمده است هم کوشش بفتح اول و سکون ثانی و کاف فارسی
 بواو کشیده و شبن نقطه دار مفتوح بمعنی هم جنس و همسایه باشد هم لخت بفتح اول و لام بروزن بدبخت نوعی از پای افزار چرمی است
 و چرم زبر کش موزه را نیز گویند هم نبرگی بفتح نون و بای امجد بمعنی هم کوشش باشد چه نبرد بمعنی کوشش هم آمده است هم نفس
 صبح قیامت کنایه از طول مدت باشد یعنی همچو قیامت در درازی هم نشین معروفست که با هم یکجا نشینند و مصاحب
 باشد و کنایه از جمع آیدگان مخلوقات و موجودات هم است هم اول با واو بالف کشیده و برای قرشت زده معروفست که بینه
 بر آید یک لوتی و مساری باشد و بمعنی همیشه و دائم هم است هم اول با واو بروزن انکاره بمعنی پیوسته و همیشه و مدام باشد
 همیان با یای عطی بردن ایشان کیسه باشد طولانی که بر گردن بندند و عبرتی صر خوانند و بمعنی گرومان هم بنظر آمده است
 همیدون با رال امجد بواو کشیده و بنون زده مخفف هم ایدون است یعنی همین دم و همین زمان و همین ساعت و همچنین
 همین جا و هم اکنون و همین نفس چنانچه بمعنی این زمان و ایندم و اینجا و اینچنین باشد و بمعنی همچنین و بیک نگاه هم بنظر آمده است
 همین با نالت مجهول و زای نقطه دار بروزن عزیز بلغت زنده و بازند بمعنی تابستان باشد و عبرتی تموز میگویند و بجای زای نقطه دار
 نون هم بنظر آمده است که همین بروزن زمین باشد آمده همیشک جوتان بفتح شین قرشت و سکون کاف و مهم مفتوح
 و واو بالف کشیده و بنون زده بوند که ماست که بر گمان همیشه سبز و خرم و تازه میباشد و از اجزای عالم میگویند و در دواها
 بکار برند و نام بجزوا از اجزای اکبر هم است بیاز پانزی همی رهای هون با نون مثل بر چهل و کشت
 و کتابت هن بفتح اول و سکون ثانی غیر شد بمعنی منت باشد که از مننون شد است و با نانی شد و در عربی زیاد
 کردن شتر تا قو کرید کردن آدمی را گویند و بکسر اول بمعنی منت باشد که در مقابل نیست است بلغت زنده و بازند بمعنی اندام
 باشد که در برابر بی اندام است هنا همین با های موز بروزن سلاطین بمعنی کتکو و هجوم مردمان و صدای اسب باشد و حتی
 ک لشکری و جماعتی بسیار سوار شده برنده باشند هنا پیش بکسر اول بروزن ستایش بمعنی تاثیر و اثر داده شده باشد هنبان
 بروزن و معنی انبلا است که شریک و نظیر باشد هنبان بروزن و معنی انبان است و ان پوستی باشد که درست از کوسفند بر آید
 باشند و باغت کنند و چیزها بدان نهند و عبرتی جراب گویند و زنبیل و دوشیان را نیز گفته اند که سفره کرد چرمین باشد
 هم کتج بفتح اول بروزن رنج بمعنی کشیدن باشد و امری این معنی هم است بمعنی بکش و بمعنی انداختن هم گفته اند و چیز را نیز گویند که
 محبب کیفیت بگفتند داشته باشند همچو آوازی که با سازی کواک شده باشد و در شخص که بر یک قصد و یک عزم و یک اراده باشند
 و امثال آنها هنجاکم با هم امجد بروزن زنگار بمعنی راه و دوش و طریقی و طرز و قاعده و قانون و لون باشد و بمعنی جلوه و آرا

هم آمده است و بعضی راه غیر جاده را گویند لکن مجازی ره راست باشد که بر راه روند و بعضی از غیر جاده بر راه رفتن را باین معنی گفته اند
که چینه نزدیکی منزل بر پراهه بر راه روند تا زود تر بمنزل برسند و بکسر اول هم آمده است **هنگام** بفتح اول بروزن اندام مردم بکار و تغیل
و کامل و باطل در هر حال را گویند **هنگام** بروزن ایجاد یعنی بیرون کشد چه بیخ یعنی کشیدن است **هنگام** بکسر اول و سکون ثانی
و فتح هم و هم و کاف ساکن بر حنت را گویند و آن علفی است شبیه باسجاج که در آشهای آرد کنند و بعضی غلغل خوانند **هنگام**
بروزن و بچیدن یعنی بیرون کشیدن و بر آوردن باشد **هنگام** بفتح اول بروزن چند معنی مستند و موجودند و راه و طریقه و معیار
و قاعده و قانون را نیز گویند و بکسر اول نام ملکی است و سبع که حدی یعنی وحدی دیگر بپسند دارد و نام گروهی باشد از مردم و نام زنی
هم بوده است **هنگام** بضم اول بروزن غلام بلغت زند و پازند یعنی اندام باشد که در برابری اندام است **هنگام** با بکسر اول
و سکون ثانی و ثالث و بای ایجاد بالف کشیده که آثر بارسی کاسنی میگویند و پنج آزار عریان اصل الوند با خوانند **هنگام**
ببید بکسر اول و سکون ثانی و ثالث و بای ایجاد بختانی مجهول کشیده و بدال بقطره زده یعنی هند باشد که کاسنی **هنگام**
با سین بقطره بروزن مندوان مخفف هندستان و هندستان مخفف هند و سنان **هنگام** بکسر اول و ثالث و فتح سین
بقطره یعنی اندازه و شکل باشد و راقمی را نیز گویند که در زیر حرف کلمات نویسد همچو ایجاد موز محلی **هنگام** بفتح اول و ثالث بر
دند هم زبان نام تلغ بلخ است **هنگام** بکسر اول و بای بالف کشیده بروزن کسورار یعنی هندوستان باشد و کتابه از دوا
سیاهی هم است **هنگام** بکسر اول و بای بالف کشیده بروزن کسورار یعنی هندوستان باشد و کتابه از دوا
هنگام بی پی یعنی مندوی باریک بین است که کتابه از کوکب زحل است **هنگام** بی پی چرخ یعنی مندوی پراست که
کوکب زحل باشد **هنگام** بی پی کتابه از نو پسند کی باشد **هنگام** بی پی چرخ یعنی مندوی چرخ است که کتابه
از کوکب زحل باشد **هنگام** بی پی کتابه از ستاره زحل باشد **هنگام** بی پی چرخ
که هندوستان باشد و کتابه از تیغ و شمشیر مندوی هم است **هنگام** بفتح اول و سکون ثانی و کاف فارسی چند معنی دارد آنستکه
و نمکین و وقار باشد **هنگام** قصد و اراده و آهنگ طرفی و جائی **هنگام** غار و شکاف کوه باشد **هنگام** وزن و مقدار هر چیزی زود و قوت و
قدرت را گویند و بعضی بسیار و وافر و فراوان باشد **هنگام** نگاه داشتن و غمخواری کردن **هنگام** و عاقل و دانائی و مشیاری باشد **هنگام** قوم
و قبیل و لشکر و سپاه را گویند **هنگام** ضرب و صدمه و آسیب و آزار باشد **هنگام** دم آبی که خوردند و بعضی زکام و هوا زده کی هم است و بکسر اول
زهر و پیش شکم باشد و بپندی صمغ درخت اشتر فار است که بزبان عربی حلینت میگویند **هنگام** بفتح اول بروزن زنگار یعنی
تندی و تیزی باشد **هنگام** بی کون را و دال بقطره یعنی منکار است که تندی و تند تیزی باشد و بفتح رای یعنی تندی و تیزی
کند **هنگام** بروزن اندام یعنی وقت و زمان و گاه باشد و بعضی موسم و فصل هم آمده است و بعضی منکام هم گفته اند که جمع دانجمن
معرکه باشد **هنگام** بروزن ششام جمع و جمعیت مردم و معرکه باز بکران و قصد خوانان و خواص کویان و امثال آن باشد
هنگام طفلان کتابه از دنیا و عالمت **هنگام** بی کین معرکه کبر و باز بکر را گویند **هنگام** بی کین بروزن بدنامی ترجمه خلق
الساقت است یعنی جانوری که در ساعت موجود شود همچو پشه و مگس و مانند آن **هنگام** بفتح اول و قاف ساکن بروزن انگشت
یعنی کنده و سطح و ضمیم باشد و این معنی را بر جامه و پارچه پوشیدنی بیشتر اطلاق کنند و بعضی اول هم آمده است و کتابه از بسیار هم
و صاحب مؤبد الفضا لیمای نون نای قرشت آورده است میمای نون نای قرشت آورده است که منکفت باشد و در جای دیگر
بنای قرشت نوشته اند **هنگام** بفتح اول و کاف فارسی و سکون ثانی مخفف منکام است که جمع معرکه باشد **هنگام**

بفتح اول و سكون ثاني و وال سبزی را گویند که بروی آب بهم میرسد **هَنُونِاس** بفتح اول و ثاني بواورد سبید و نای نش
 بالف کشیده و بین بقطعه زده نزدیکان و مقربان درگاه احدیث را گویند **هَنُونِتر** بر وزن تموز یعنی تا اکنون و تا حال باشد
هَنُونِک بر وزن فرزند یعنی حیا و شرم باشد و آن انحصار نفس است از ترس آن که مبادا امری فیج از او صادر شود **هَنُونِتر**
 یا تحتانی مجهول بر وزن تمیز یعنی هنوز است که تا حال و اکنون باشد **بیا ز شانه ز می هر در های هونز اول و شمل بر**
شصت و چهار گخت و کناپت هَو بفتح اول و سكون ثاني و زو اب و رپی را گویند که از زخم و جراحت بری آید و آب زنده
 زخم و جراحت را نیز گفته اند و بعین اول یعنی آه و نفس باشد و کلمه ایست که از برای آگاهییدن و خبردار کردن گویند و در عربی یعنی او باشد
 که خبر غایب است **هَو** بفتح اول و ثاني بالف کشیده معروفست و نام فرید از قوای دامغان و در اینجا چشمه ایست که اگر چیزی بر آید
 چشمه افتد باد و طومان عظمی شود برینند که اسب و آدم را بیندازد و در عربی آذوی نفس را گویند **هَو** جوی بر وزن جنا جوی طای
 و عاشق را گویند **هَو** خول **هَو** باغی نقطه دار و او معدوله بر وزن چراگاه یا رود و سست و محب را گویند **هَو** امری بر وزن هزار
 خیمه بزرگ و بارگاه سلاطین را گویند **هَو** امری بازای نقطه دار بر وزن نمازی یعنی یکبار و بیکبار ناکاه باشد و بکسر اول هم
 آمده است و بمعنی بارگاه هم گفته اند **هَو** سید **هَو** بفتح اول و سین بقطعه بر وزن هر سیده لبی را گویند که خون در آن کم شده
 و مثلث گردیده و کندم کون شده باشد **هَو** ای خفتان پوشش کنا به از هوای ابراست **هَو** ای سنجایی بمعنی هوای
 خفتان پوشش است که هوای ابر باشد **هَو** امری بر وزن نوان سخنان مرنه و لغور را گویند و تراش بازی را هم گفته اند که چون
 آتش بران زنده هوا بود و حاصل و درآمدی را نیز گویند که از جای غیر معین بهم میرسد و کنا به از مردمی است که در پی هوا
 هوس نفس باشد **هَو** برک بضم اول و سكون ثاني مجهول و فتح بای امید و رای بقطعه ساکن دوش و قبل و کنار باشد و بمعنی
 پشتی و حمایت هم آمده است **هَو** برک بضم اول و ثاني مجهول و فتح بای امید و رای فرشت برنده ایست که آزا بر پی جباری و تری
 تو غدیری گویند و نمه بفتح اول بمعنی سرکشند و جبران باشد **هَو** کسبیا بضم اول و ثاني مجهول و فتح بای امید و سكون سین بقطعه
 و تحتانی بالف کشیده بزبان زنده و پازند دندان را گویند و بر پی سن خوانند **هَو** پکن با بای فارسی بر وزن سوختن بلفظ زنده
 پازند رود را گویند و بر پی وجد خوانند **هَو** برک بضم اول و ثاني مجهول و فتح بای امید و دوش و کف را گویند و بمعنی پشتی و حمایت هم
 است و باین معنی میانی امید بای حلی هم آمده است **هَو** جبرک بضم اول و فتح جهم و رای فرشت کبای است که آزا سرخ مرد میگویند
 و بر پی عمی الراعی خوانند و بعضی گویند کبای است و آن بیشتر در تبریز بهم رسد و بیخ آزا در مرهمها داخل سازند و سیاه پلاور ابدان
 رنگ کنند و بعضی گویند کبای تلخ است **هَو** خ بضم اول و ثاني مجهول و خای نقطه دار ساکن نام بیت المقدس است و در ندیم
 بوده و الحال قبله نصاری است **هَو** حث با ثانی مجهول بر وزن سوخت بمعنی هوخ است که بیت المقدس باشد **هَو** حث
 با ثانی مجهول بر وزن سوختن بمعنی بر کشیدن و پیرون کشیدن و آمدن و پیدا شدن باشد **هَو** حث بضم اول و ثاني مجهول بر وزن
 رو بست بمعنی هوحث است که بیت المقدس باشد **هَو** حیدکن بر وزن کوشیدن بمعنی بر کشیدن و پیرون کشیدن و پیدا
 شدن و آمدن باشد **هَو** کی بضم اول و سكون ثاني مجهول و وال امید و کولت سوخت را گویند که بالای سنک آتش زنده اند
 و چنان بران زنده نا آتش دران افتد و جامد را نیز گفته اند که نزدیک سوختن رسیده و زده شده و با ثانی معروف نام پیغریست
 مشهور و بفتح اول و در عربی بمعنی توبه کردن و بپوش بازگشتن باشد و از دین برگشتن و جهود شدن را نیز گویند و بفتح اول و ثاني هم در
 عربی کوهان شتر را گویند و آن جمع هوره باشد **هَو** کی بضم اول و سكون ثاني مجهول و فتح وال و رای بقطعه ساکن هر چیز
 در وزن

و بزبون را گویند و مردم بد روی و بد قیامه را نیز گویند و بفتح اول هم بنظر آمده است **هوی** که بکسر ثالث بروزن موصل بمعنی صید
 باشد چه هو بلسند و صد بلسند را گویند و در صد گاه جائز است که حرکات افلاک و کواکب را در اینجا ضبط میکنند **هوی** که با تانی
 مجهول بروزن سوده بمعنی حق و راست و درست باشد چنانچه پهلو و ناهق و باطل و هرزه را گویند و بمعنی گندم بنظر آمده است
 که در مقابل نوباشد **هوی** بمعنی اول و سکون تانی مجهول و رای فرشت نامی است از نامهای آفتاب عالماتاب و بخت و طالع را
 نیز گویند و نام ستاره هم هست که هر سال یکبار طلوع میکند و هندی بمعنی دیگر باشد **هوی** که خوش بمعنی اول و سکون
 تانی مجهول و فتح رای فرشت و خاوشین نقطه دار مردوساکن بمعنی اول و راست که نام آفتاب عالماتاب باشد **هوی** که
 بمعنی اول و سکون تانی مجهول و رای بنقطه معنوم برای نقطه دار زده نام فرشته است و نام روز اول است از همراه شمس و نام
 کوکب مشتری و نام دختر زاده اسفند یار باشد **هوی** که با تانی مجهول بروزن و وز مزدا است بمعنی هور مزاس که نام فرشته
 و روز اول است از همراه شمس و نام کوکب مشتری و دختر زاده اسفند یار باشد **هوی** که بمعنی اول و سکون تانی و رای نقطه دار
 آواز شد و نیز را گویند مانند صدائی که از طاس برنجی و امثال آن برآید و نام مقامی و جانی نیز هست **هوی** که با تانی مجهول
 زکس شکفته را گویند **هوی** که بمعنی اول و سکون تانی و ثالث و فتح هم و شین نقطه دار بختانی کشیده و برای بنقطه زده نام
 اهواز است و آن الکد است مشتمل بر چند محل و آنرا خوزستان هم میگویند **هوی** که بفتح زای فارسی بروزن موزه پرند است
 کوچک و آنرا بگری صعوه میگویند و بازای فارسی صفا همانان چکاره را گویند و عربان ابوالملیح خوانند **هوی** که با تانی مجهول
 بروزن طوس بمعنی هوار هوس باشد **هوی** که بمعنی اول و سکون تانی مجهول و سین بنقطه و رای فرشت معنوم بهای ایچیزه
 بلغت زند و پازند بمعنی نیک نامی و نام نیک باشد **هوی** که با تانی مجهول بروزن گوش زبرکی و آگاهی و شعور و عقل و فهم و فرا
 را گویند و بمعنی روح و جان و دل هم آمده است و بلغت بهلوی بمعنی برک و مملکت باشد و زهر قائل را نیز گویند و بفتح اول بمعنی گداز
 و خود نمائی باشد **هوی** که بمعنی اول و تانی مجهول و ثالث بالف کشیده و برای نقطه دار زده تشکی اسب و استر و شتر و مانند
 آنرا گویند که بغایت رسیده باشد **هوی** که بفتح زای نقطه دار بمعنی هوش از است تشکی اسب و شتران باشد **هوی** که با تانی
 بازای نقطه دار بروزن جوشانیدن بغایت تشنه شدن اسب و شتر و سایر حیوانات باشد **هوی** که بمعنی اول و سکون تانی
 صاحب هوش باشد چه مند بمعنی صاحب و خداوند هم آمده است و عاقل و مجرد را نیز گویند **هوی** که با تانی مجهول و فتح ثالث
 و سکون نون و کاف فارسی بمعنی امر اول باشد و هوش و آگاهی و عقل و خرد را نیز گویند و نام چهارم فرزند آدم است که یکی از ملائین
 پیش دای بوده پدرش سیامک و جدش کیومرث نام داشته گویند آتش و آهن در زمان او بهم رسیده و آلات زراعت کردن ساخته
 و جو بهار روان کرد و شهر و عمارت بنا نهاد و شیاطین را از مخالفت آدمیان دور کرد و بعد از کیومرث بر تخت نشست چهل سال
 پادشاهی کرد و بعد از او ناسیصد سال پادشاه در عالم بوده مردمان با نصاب سلوک میکردند و متعرض یکدیگر نمیشدند و بعضی گویند
 از فحش بن سام اوست و پیغمبر است و کتاب جاویدان خرد که میا و پد نام اشتهار دارد از او یادگار مانده است و وجه تسمیه آنرا پیشدای
 آن است که پیوسته از عدل و انصاف و احسان سخن گفتن و خلق را بداد و در هوش ترغیب فرمودی و او را ایثار بخش نیز میگویند و نام
 پادشاهی هم بوده و او را ایثار بخش نیز میگویند و نام پادشاهی هم بوده از باستانیان بمعنی از پیشینگان **هوی** که با تانی مجهول
 و الف و زای فارسی و نون بمعنی صحو است که مشیار شدن باشد و با اصطلاح صوفیه صحو حالتی است میان خواب و بیداری که سالک
 را در آن نهضی از عوالم عالیه فایض شود و بعالم معنی وصول یابد و بعضی از معنیات مشاهده کنند و این معنی با اختیار او نیست و موافق

نبرد آمدن نبض و این را کشف و شامده گویند **هو شیدک** بر وزن پوشیدن یعنی تقفل کردن باشد چه هوش یعنی عقل
 هم آمده است **هو فامر بقون** بلغت روی نام دو اوست که آزادی روی گویند و آن حتی باشد سرخ رنگ سما و بنفشه
 و بر پی زمان الا نهار فواتد عرف النساء نافع است و بول و حیض براند و آزا میوه و بقون هم بگویند که بعد از حرف اول بای
 علی باشد **هو قسطید اس** بنیم اول و فتح فامر سکون سبن پتقطه طای علی جتانی رسیده و دال ایجد بالف کشیده و سبن
 پتقطه بلغت روی نام عصاره لیمه التبس است که چارسی شنگ و بر پی اذتاب الخیل خوانند **هو قفید اس** بنفخ
 فامر جتانی رسیده و دال بالف کشیده و سبن پتقطه زده بلغت روی رستی باشد سرخ رنگ سیاه مایل و بر پی
 الای خوانند داخل نباتات است خون را ببندد **هو فیلو س** بانای جتانی رسیده و سبن پتقطه زده بلغت یونان
 گیاهی است که آزا بنام سی شکار و بر پی حیرا خوانند بر آن سیاه لبرخی مایل است با سر که بر جهت طلا کشد نافع باشد آن را
 خر الملام بگویند **هو کوک بک** بنیم اول و کاف فامر ویای علی مفتوح و کاف زده مرغ شب آوز را گویند که مرغ حق گوئی
هو کیک بنیم اول و سکون ثانی مجهول و کاف فامر مضموم و مخانی مفتوح و کاف دیگر ساکن کالک را گویند که خرزبه
 نامیده باشد **هو ک** بنیم اول و ثانی مجهول بر وزن غول یعنی بلند و رفیع باشد و بعضی راست و درست هم آمده است
 و بنفخ اول یعنی ترس و بیم باشد **هو کس** بالام و سبن پتقطه و حرکت غیر معلوم جان را گویند و بر پی روح خوانند **هو کسک**
 بنیم اول و کسرت ثالث و سکون شین پتقطه دار و کاف مردم کجف و نکبئی را گویند و شخصی که پیوسته رخت خود را ملوث گرداند
هو لک بنیم اول بانای مجهول بر وزن کوچک جو بازی و گردگان بازی را گویند و بعضی کردن بازی را کفند و آن چرخ
 باشد که طفلان از چوب و خلاش سازند و بر آب روان نصب کنند تا آب بر آن خورده بگردش در آید و بنفخ اول آبله دست و
 پا را گویند و بعضی ملاک هم بنظر آمده است و موزدان نیز کفند اند که انکور خشک شده باشد **هو لی** بنفخ اول و سکون
 ثانی و ثالث جتانی کشیده که اسبی را گویند که هنوز زین بر پشت او نهداده باشند و هندی آسند و هموار باشد و بنیم اول
 هم در هندی نام عبدی و جتانی است **هو م** بر وزن موم نام مردیست از آل فریدون و او پیوسته در دریاها لبر بر روی
 از سیاب را در یکی از کوهها آند با چمان گرفت و نزد کچسر برد و نام درختی هم هست شید بد رخت کرد و در حوالی فارس بسیار
 خوب است و ساق آن که بسیاری دارد و بر آن برون درخت یا سمن بهمانند جوس در وقت زمستان از آن چوب درخت
 کبرند و بزبان هندی یعنی سیاف آتش باشد و آن چنان است که انواع گوشه ها و روغن ها در آتش بزنند و چیزها خوانند و طلب
 مطالب و مدجات خود کنند **هو ما حسن** بانالث بالف کشیده و ضم خای پتقطه را و سبن پتقطه ساکن نام پدر اسطوا
 که سلم اول باشد **هو مان** با هم بر وزن چوپان نام برادر پیران و پسر است و او در جنگ کنا بد پرست بیزن کشته شد
هو ت بنفخ اول و سکون ثانی و نون زمین شیار کرده کلوخ زار را گویند و ذراعی را نیز کفند اند که سنگ و کلوخ بسیار است
 باشد و در عربی یعنی آستکی و آرام باشد و بنیم اول کلمه است که از برای تاکید گویند و در عربی خواری و پیغری و خواریست
 باشد و زربت رایج در ملک دکن **هو ق** بنیم اول و سکون ثانی و وا و آخر و سنی را گویند و آن دوزن است که در نکاح
 بگردد بیاشد و هر یک مرد بگردد و خوانند **هو قح** بنیم اول و سکون ثانی و مخانی یعنی ترس و بیم باشد **هو قح**
 بنیم اول و فتح ثانی و سکون مخانی و دال جهاز شتر را گویند و آن بمثل لپالان اوست و بعضی گویند این لغت بنفخ اول و کس
 ثانی است و آن کلپی باشد لشم آکنده یعنی پریشم که آزا برود و کوهها شتر را آوند **هو قیل** بنیم اول بر وزن سویدا یعنی ظاهر
 و پوش

در زدن و بین باشد یعنی در نهایت ظهور هوید که بجز اول و فتح ثانی و سکون ثانی و دال بنقطه مفتوح بحاف زده یکی از
 پیشوایان ملحدانست هوید یک بجز اول بروزن بوییدوش و کشف را گویند و بمعنی پیشی و حجاب هم آمده است بیانی هفتاد
 ی که های هونر باای حطی شمل بر چهل و یک لغت و کنایت هکی بفتح اول و سکون ثانی بلفظ
 دردی و لغت مندی بمعنی هست باشد که در مقابل نیست است و کلمه ایست که میهنه آکا مانیدن و خیروار کرده اند در مقام
 تهدید و تخویف و زجر راستنرا گویند و گاهی در مقام تحسین هم گفته اند هیا سکر بفتح اول بروزن لواسه و دالی را گویند
 که بدان نکت زین اسب را بر پشت اسب و تنک بالای بار را بر پشت چاروا بکشند هیا طلک باطای حطی بروزن معالیه نام
 شهری و مدینه بوده است هیت باثانی مجهول و پای ایجاد بلفظ زند و بازند عاقبت کار را گویند هیتال بفتح اول و سکون
 ثانی و فوقانی بالف کشیده و بلام زده بلفظ بخارا مردم قوی هیکل و توانا باشند و ولایت ختلان را نیز گویند از ملک بدخشا
 و پادشاهان آنجا را میانه بگفته اند و این جمع بطریق جمع عربی آمده است همچو اوقیان که جمع آن اناغند است هیتان بفتح اول
 و فوقانی بروزن شیطان بمعنی کذب و دروغ باشد و بکسر اول هم آمده است هیتج بکسر اول و سکون ثانی مجهول و جمع فارسی
 بر طرف شده و معدوم کرده و لاشی را گویند و کنایه از اندک و قلیل و کم هم هست هیتد بفتح اول بروزن صید چیزی را گویند
 که بر زبیران بدان خرمن کوشد را بیاد دهند هیتد کخ بفتح اول بروزن بر زرخ اسب تند و تیز و جهنده را گویند و عبری طبر خوانند
 و بجای خای نقطه دار هم بنظر آمده است هیتس باثانی مجهول و رای قرشت آتش را گویند و عبری نار خوانند و بمعنی طاعت و عبادت
 هم آمده است و بزبان علمی اصل هیتد طلارا گویند هیترا بی بکسر اول بروزن بیدار خود را بر دم تازه روی و خوشحال و نمودن شب
 و عبری بشیر خوانند هیتربل باثانی مجهول و ضم پای ایجاد و سکون دال خادم و خدمتکار آتشکده را گویند و قاضی و مفتی کبران
 را نیز گفته اند و بعضی خداوند و بزرگ و حاکم آتشکده را میگویند و بمعنی آتش پرست هم آمده است و صوفی و ناض را نیز گویند که ریاض
 کش باشد هیتس باثانی مجهول و سبن بنقطه بالف کشیده بمعنی پارسا باشد و آن شخصی است که در تمام عمر با زبان نزدیک نکند
 باشد هیتک بروزن بزرگ بجهت بزرگ گویند که بر فاله باشد و بعضی گفته اند که هیتانکه بجهت کوسفند را بره میخوانند بجهت شتر هیتک میگویند
 هیتس مکتد با هم بروزن ریشخند یکی از القاب کثاب است و معنی آن عابد و عبادت کننده باشد و نام رودخانه هم هست در
 ولایت نیرود هیترقن بکسر اول و ضم ثالث بروزن پرونی نوعی از زنی است و آزا عبری نصب خوانند و آن محکم و میثا پر بیانشد گویند
 اگر چهار و کل آن بگوش بود گوش را گویند و کل آن به پنبه بر زده بهمانند هیتری بکسر اول بروزن و معنی خیر است و آن کلی باشد مرد
 که شهابوی خوش کند هیتس بکسر اول بروزن و معنی میز است که سخت و پشت پائی باشد و در فارسی های هوز باحای حطی بدل
 میشود و بلفظ هیلوی دلو که ما به بانان را گویند که بدان آب بر اطراف حمام ریزند و شست و شود و در این زمانه بدو لقب مشهور است
 هیتس با بکسر اول و ثالث بالف کشیده و برای بنقطه زده و هم و الف بلفظ سر پائی رستنی باشد که آزا عبری نضاع گویند اگر
 زن پیش از جماع طدی از آن بخورد بر کبر و آبتن نشود بعضی گویند این لغت رومی است هیتش باشین قرشت بروزن و معنی هیت است
 که لاشی و معدوم باشد و بانند را نیز گویند از کسان که بیشتر در بلاد هندوستان بانند و آهن جفت را نیز گویند و آن آهنی باشد که
 زمین را بدان شیار کنند هیتس بفتح اول و سبن نقطه وار بروزن قهر کنکور است و درازی آن زیاده بر یک که میشود و شکوفه
 آن پهن بود مانند بنفشه و در میان شکوفه آن مانند پنبه چیزی است اگر در گوش مردم رود که گویند هیتکن با کاف فارسی بروزن
 قهر اسب که را گویند یعنی اسب سرخی که سیاه می مایل بود و بال و دم او سیاه باشد و بکسر کاف هم بنظر آمده است هیتکل

روز دوازدهم تیرماه است و در آن روز جشن سازند **یای کار بسکون ثالث** و کاف فارسی بروزن تا حدرا پنجم برود
 هم بطریق مخفف هستند **یای کندان** بفتح ثالث در آل دیگر بروزن باد بجان یعنی پادشاهان جهان و خداوندان دوران باشد
یای ک بروزن ساده قوت حائظه را گویند **یای تر بسکون** رای فرشت یعنی دوست و عجب و اعانت کننده باشد و بعضی آشنام
 گفته اند و دستها و رانیز گفته اند **یای لر** بروزن خارا قوت و قدرت و توانائی و زهره و دلبری را گویند و مجال و فرصت را نیز
 گفته اند **یای تر بسکون** و **یای اسفند** هر دو یعنی اسپند یا راست که بسکون استاسب باشد و انوری بتقدم پار براسفند بتم آورده است
یای مری بفتح ثالث و سکون دال ایجاد یعنی میتواند و قدرت و یارای این دارد و از دستش می آید **یای تر مری** یا رای فرشت بروزن
 باز بس یعنی مددکاری و یاری دهنده باشد **یای تر بسکون** بفتح رای بدقطنه بروزن و ارستن یعنی توانستن باشد و بعضی دست دراز
 کردن هم هست **یای تر فر و شتی** کنایه از تعریف کردن و تحسین نمودن باشد **یای تر ک** بفتح ثالث و سکون کاف چهره آن را گویند
 عموماً و بعضی شبنم خوانند و پوستی نازک که بر سر رودی بچو شتر پیچیده است و از آب بر پی سلامی گویند خصوصاً و تصغیر **یای تر** هست و
 نوعی از خوانندگی باشد که فلجهای بدخشان یعنی رندان و او باشا انجامتند **یای تر کی** با کاف بختانی کشیده یعنی توانائی و قدرت
 و قوت و مجال و فرصت باشد **یای تر مکن** با هم بروزن بار بند یعنی دوست و اعانت کننده و یاری دهنده باشد **یای تر نامک**
 بروزن کار نامه یعنی کار نیک و نیکنای باشد **یای تر ک** بروزن چاره دست برنج را گویند و آن حلقه باشد از طلا و نقره و غیر آن
 که بیشتر زنان در دست کنند و یارق معرب آن است و بعضی سوار گویند و بعضی طوق کردن هم آمده است و نیز مرکزی باشد از
 ادویه ملیش که اطبا بجهت سهل سازند و معرب آن یارج است و مشهور با یارج بود و بعضی یار هم آمده است که توانائی و قوت و قدرت
 باشد و بعضی مقدار و اندازه هم هست **یای تر کی** بروزن لاری یعنی وسعی باشد یعنی دوزن که کبشوهر داشته باشند هر یک مرد دیگر را
 یاری باشند و بعضی ضره گویند و بعضی دوزن را گفته اند که در خانه دو برادر باشند **یای تر بسکون** زای نقطه دار یعنی نمو کتده و
 بالنده باشد چه درختی که بیال گویند یا زید یعنی بالید و دست بچیزی دراز کردن را نیز گفته اند و بعضی ارش هم آمده است و آن مقدار
 باشد از سر انگشتان دست تا آرنج که بعضی مرفق خوانند و بعضی پهبانده و پیورن هم آمده است و قصد و اراده گفته هم آمده است
 و این معنی هم هست یعنی بیال و درازکن و بیپمای و اراده نمای **یای تر ک** بروزن غازان یعنی قصد کان و اراده کان و پهبانده
 کان باشد **یای تر کی** بروزن سازد یعنی اراده کند و قصد نماید و دراز سازد **یای تر کی کن** بسکون ثالث و فتح دال مخفف یا زید آن
 که قصد و آمنت کردن و بلند شدن و دست بچیزی دراز کردن باشد **یای تر ش** بروزن سازش یعنی قصد و آمنت و اراده و
 و بالیدگی و درازی باشد **یای تر ک** بروزن پازند یعنی شکل و هیأت باشد **یای تر ک** بروزن سازنده یعنی قصد و آمنت
 و اراده کتده باشد **یای تر ک** بروزن غازه یعنی کوزه باشد که از لرزیدن است **یای تر ک** بروزن و معنی بالیدن اگر کور
 باشد و بعضی قصد و اراده و آمنت کردن و بلند شدن هم هست **یای تر** بروزن طاس مخفف یا سمن است و آن کلی باشد معنی
 و در عربی یعنی دانستن و ناامیدی باشد **یای سا** بروزن کا کا یعنی رسم و قاعده و قانون باشد و بزکی ماتم را گویند **یای سا ق**
 بروزن ناچاق شریعت مغلان را گویند **یای سا ق** بروزن آسان یعنی لایق و سزاوار باشد و نام پیغمبر هم هست از پیغمبران عجم
یای سنج بسکون ثالث بروزن خارج نیر پیکان دارد را گویند و بعضی گفته اند تیری است که پادشاهان نام خود را بر آن نویسند و بعضی
 ثالث و جیم فارسی هم آمده است **یای سیم** بروزن کا تم یعنی یا سمن است و آن کلی است مشهور **یای سمن کن** بفتح ثالث و
 و سکون نون نام کلی است معروف و آن سفید و نند و کبود میباشد و سفید آن **یای سمن کن** و معنی دماغ **یای سمن کن** و بعضی

و سکون و او نون یعنی یا همین است و مذکور شد یا سَمِیْنٌ بکسر میم و سکون و او و مختلف و نون یعنی یا همین است که کل یا
 باشد یا سَمِیْنٌ بر وزن کاسه یعنی راه درسم و قاعده و قانون باشد و یعنی خواست و آرزو آمده است و بجزئی نمی گویند یا شَقْ
 بضم شین نقطه دار بر وزن عاشق نام درختی است یا شَقْ بر وزن بانه نبض الوصول و جهت را اصل خط را گویند یا فَرَجٌ بفتح فاء
 بر وزن ساغر باز بگرد قاص را گویند و بکسر ثالث هم آمده است یا فَرَجٌ بفتح ثالث بر وزن نامه کشنده و ناپدید کننده را میگویند
 سخنان هرزه و بیپه و وسوسه در کم و پریشان و هذیان و فحش را نیز گویند که یاوه باشد یا قَوْتٌ بر وزن هاروت نام جوهری است
 شه و روان سرخ و کبود و زرد می باشد کرم و خشک است در چهارم و قائم النار یعنی آتش و ادوات باغ نمیکند و یا خود داشتن آن دفع
 علت طاعون کند یا قَوْتٌ خاتم باغی نقطه دار بالف کشیده و پیم زده کتاب از لب معشوق است یا قَوْتٌ بر وزن
 کتاب از اشک خونین و شراب فعلی باشد یا قَوْتٌ بکسر کاف بر وزن کانی از دهن معشوق و لبهای خاموش باشد یا قَوْتٌ
 مذکرات کتاب از شراب و اشک خونین باشد و کتاب از خون هم هست و بجزئی دم خوانند یا قَوْتٌ بر وزن قوت
 زمانی را گویند و آن نوعی از قوت است یا کُتٌ بفتح کاف بر وزن پابند یعنی یا قوت است و آن جوهری باشد و یا ال
 بر وزن یال یعنی کردن باشد مطلقاً اعم از کردن انسان و حیوان دیگر و بجزئی عنق گویند و بیخ کردن را نیز گفته اند و یعنی پاند
 هم آمده است که از درش باشد تا مرقوموی کردن اسب را نیز گویند و یعنی فرزند و عیال هم هست و مستحق حیوان را نیز
 گویند چه هر حیوانی که مست شود گویند یا ال آمده است و یعنی روی و رخساره هم بنظر آمده است یا ال کُتٌ با هم بر وزن
 بر وزن پای بند یعنی عیال است چیدال یعنی فرزند و عیال هم آمده است یا ال کُتٌ بر وزن لاله شاخ کا و گویند یا ام
 بر وزن لام اسبی را گویند که در هر منزلی بگذرانند تا قاصدی که بصرعت رود بران سوار شود تا منزل دیگر یا آن بر وزن جان
 یعنی هذیان باشد و آن سخنان نامربوط است که بهاران خراب گویند و صوفیه آنچه در عالم غیب مشاهده میشود یا آن کُتٌ
 و یا ناث جمع آنست و عریان کشف خوانند و بزرگی طرف و جانب را میگویند و امر لب و سخن هم هست یا ناک بفتح نون یعنی
 ها و ن باشد مطلقاً آن ظرفیت که چیزها در آن گویند و یعنی بزرگ هم هست و آن مخفی است که روغن از آن گیرند و بجزئی کتان
 خوانند یا و کی بفتح و او بر وزن آمد یعنی یا بد است که از یافتن باشد چه در فارسی بای امید بر او تبدیل میابد و همچنین بر عکس
 یا و کی بر وزن ساغر یعنی یاری دهنده و مدد کار باشد و دستها و نون را نیز گویند و نام روز هم است از مرماه یا و کی
 بفتح و او و کاف فارسی بختانی کشیده یعنی کم شدنی و ناپدید گشتنی و هرزه گوئی و بیجا محصلی باشد یا و کی نند بر وزن و مخ
 یا بد است که از یافتن باشد چه در فارسی بای امید بر او بر عکس تبدیل میابد و یا بد است که ناپدید گشته و سخنان سرد و هرزه و هذیان
 و فحش و دشنام باشد یا و کی بر وزن نای چهار و نا خوش و نا چاق را گویند یا و کی بر وزن حطی یا بای امید
 مثل بر چهار لغت بک بفتح اول و سکون ثانی نیز پیکان دار را گویند یا و کی بفتح اول و ثانی بالف کشیده
 و بیوقوفانند یعنی خراب است که در مقابل آباد باشد یعنی قوچ بارای قوشت بر وزن مخلوج مدخول الفضل یعنی بر هم کباب
 باشد و بیخ لغت است و بعضی گویند لغت مبهوده بیروج است و در جای دیگر همین معنی بیخای هم میابد و بیخ و بیخای حرف
 اول بای امید و داخل لغات عربی نوشته بودند و معنی این است بکسب بفتح اول و ثانی سکون سیم بنقطه و فونانی کباب
 باشد و در آن شبیه استغناج و آنرا در آنها کتند و بجزئی مخلول خوانند یا و کی بر وزن حطی یا بای امید
 قوشت

و معنی ارمان است و آن نموده چیزی باشد که چون از جای میجائی آیند بطریق سوغات میهنه بزرگان و دوستان آورند
 پنجم بقع اول و مهم بروزن ابلق یعنی درم و دنیا و باشد **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده بمعنی خناس است
 و آن چیزی باشد که بردست و پایندند تا رنگین شود و در خضاب یعنی رنگ ریش هم بکار برند **پنجم** بقع اول و ثانی
 و سکون نون و دال بالف کشیده و بقاف زده بمعنی رود کانی باشد که جمع روزه است و شمره و والی را نیز گویند که نرم و
 سفید و جیم باشد **پنجم** بقع اول بروزن پیمان نام شهر سمرقند است و آن شهری باشد در ماوراء النهر به
 بیاض هفتی **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 که بر اطراف خیمه و جایگاهی نهند که مردم و جانور نتواند آمد **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 مکن بلغث زند و پازند زمزم کردن معان را گویند بوقت طعام خوردن و بزبانی یعنی زمزمه میکنند من از برای طعام و بزبانی
 یعنی زمزمه کنند و زمزمه کرد بر طعام **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 آن بزند و بعضی بزادای کوفته را گویند که در درون آن تخم مرغ پنجه باشد و آنرا بزاد این هم میگویند که بعد از زای حطی در آخر
 نون باشد **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و دال بالف کشیده و بنون زده یکی از نامها خدای تعالی است جل جلاله و نام
 فرشته هم هست که قاعل خبر است و هرگز از او شرنیاید و طا بقع تنوید آفریننده خبر را بزاد و آفریننده شرا امر من گویند و
 همچنین آفریننده نور را بزاد و آفریننده ظلمت را امر من و فقها خدای باطل را در شر اخدای حق را گویند **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 و بزهر مزاین انوشیروان بوده است **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 گفتند بنایب ظالم بود روزی در کنار چشمه کلس که از اعمال طوس است اسبی او را لکد زد و کشت و نام پسر زاده انوشیروان
 هم هست که آخر ملوک عجم باشد گویند در شهر مرو یا در شهر نیشاپور بردست ملازمان خود یا آسیا بانی کنند **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 بقع اول و ثانی و سکون کاف جمعی قلیل و مردم کمی را گویند که در مقدمه و پیشاپیش لشکر براه میروند و بزکی فرا دل خوانند و آن
 و پاسبانان را نیز گفتند و بمعنی جاسوس هم آمده است **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
پنجم بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 او نامبارکست و در عربی چپ را گویند که در برابر است است **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 سازند و روزها عید و جشن و عشرت بر سر نهند **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
پنجم بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 بروزن مشت نام سنگی باشد از کتاب زند یعنی قعی از اسامی کتاب زند چه سنگ بمعنی قسم است **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 کشتن بلغث زند و پازند بمعنی زمزمه کردن و چیزی خواندن باشد بر طعام و آن عبادتی است معان را در وقت طعام خوردن
 کشتن با ناز بروزن و معنی ششم است و آن سنگی باشد معروف گویند با خود دارند آن از صاعقه این باشد **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 اشک شبنم را گویند و آن رطوبتی باشد که شبها بر میزنند و بمعنی خالص و پیش هم آمده است و چهار دندان پیش سیاه و
 بهایم را گویند که بدان ضرب کنند و برین ناب خوانند **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 با خود نگاه داشتن آن میهنه بقع آنت برق نویست **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده
 رساننده باشند با آتش و باغ **پنجم** بقع اول و سکون ثانی و نون بالف کشیده

